

Студијски програми: Студије политикологије, Међународне студије, Студије новинарства		
Назив предмета: Историја модерне политичке мисли		
Наставници: проф. др Марко Симендић, сарадник Душан Марковић		
Статус предмета: Обавезан (П, М), Изборни (Н)		
Број ЕСПБ: 6		
Услов:		
Циљ предмета Општи циљ предмета је да опреми студенте знањем, разумевањем, компетенцијама, вештинама и аналитичким оруђима потребним за самостално критичко читање изворне литературе, аргументовано критичко разматрање основних проблема модерне политичке теорије, те на анализу политичких поредака, идеја, вредности и проблема.		
Исход предмета На крају се очекује да студенти: (по)знају, разумеју и тумаче основне политичке концепте модерне политичке мисли; (препо)знају идеје важних модерних политичких мислилаца; могу да идентификују и процењују значај главних („вечитих”) проблема и идеја политичке теорије; навикну да читају и самостално анализирају изворне политичке текстове и дела; унапреде своје способности и вештине читања и разумевања текстова, као и усменог и писаног изражавања и аргументације; развију способност да анализирају, критички промишљају и вреднују различите политичке идеје, теорије и становишта и цене вредност критичког размишљања.		
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Предмет, методе и периодизација историје политичке мисли. Основни проблеми и категорије. Савремени приступи изучавању историје политичке мисли; Макијавелијев раскид са традицијом класичне политичке филозофије; Културно-историјски значај и политичке последице протестантске реформације. Рађање модерне суверене државе и спор апсолутиста и антиапсолутиста у 16. веку (Боден, монархомаси, Алтузије); Јуснатурализам и контрактуализам у апсолутистичком кључу – Томас Хобс; Џон Лок и ограничење апсолутне власти; Русоова концепција друштвеног уговора; Политичке идеје Француске револуције; Берков конзервативни одговор на Француску револуцију; Настанак феминистичких политичких идеја; Утилитаристичка политичка мисао: Бентам, Џ. С. Мил и Годвин; Политичке идеје Карла Маркса. <i>Практична настава:</i> Вежбе на којима се анализирају изворна дела и указује на њихове основне теме и најважније политички релевантне аспекте		
Литература Изворна (обавезна) литература: 1. Николо Макијавели, <i>Владалац</i> , Култура, Београд, 1976; 2. Т. Хобс, <i>Левијатан</i> , Култура, Београд, 1961. (гл. XIII-XXXI); 3. Џ. Лок, <i>Две расправе о влади</i> , Младост, Београд, 1978, књ. II (<i>Друга расправа о влади</i>), стр. 9-132; 4. Ж. Ж. Русо, <i>Друштвени уговор</i> , Филип Вишњић, Београд, 1992.; 5. Француске декларације о правима човека и грађанина из 1789. и 1793. г, Едмунд Берк, <i>Размишљања о револуцији у Француској</i> , Филип Вишњић, Београд, 2003, стр. 9-110, 193-201, 282-285; 6. Џ. С. Мил, <i>О слободи</i> , Филип Вишњић, Београд, 1988; 7. К. Маркс и Ф. Енгелс, <i>Манифест комунистичке партије</i> и К. Маркс и Ф. Енгелс, „Немачка идеологија”, у: <i>Дела</i> , књ. 5, Просвета, Београд 1974, стр. 13-70. Приручници: Михаило Ђурић, <i>Историја политичке филозофије</i> , Албатрос плус, Београд, 2010 (стр. 192-432 за испит); Илија Вујачић, <i>Политичка теорија</i> , ФПН и Чигоја, Београд, 2002 (стр. 23-169 и 206-233 за испит); Ф. Шатле, О. Димијел, Е. Пизије, <i>Енциклопедијски речник политичке филозофије</i> , ИКЗС, Сремски Карловци, Нови Сад, 1993; Војислав Становчић, <i>Политичка теорија</i> , Службени гласник, Београд, 2006; Александар Молнар, <i>Расправа о демократској уставној држави</i> , Самиздат Б92, Београд, 2001;		
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 45	Практична настава: 15
Методе извођења наставе предавања, вежбе, анализа изворних дела		
Оцена знања (максимални број поена 100)		

Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
обавезни колоквијум	16	писани испит	25
необавезни колоквијум	10	усмени испит	25
вежбе	24		